

składników odżywczych w polskiej populacji. W związku z tym projekt rozporządzenia określa środki spożywcze, do których są obligatoryjnie dodawane witaminy lub składniki mineralne oraz ich maksymalne poziomy.

Ponadto koniecznym, ze względów bezpieczeństwa zdrowotnego konsumentów, jest wprowadzenie wykazu substancji innych niż witaminy i składniki mineralne zakazanych w produkcji środków spożywczych, w szczególności suplementów diety.

Obowiązujące rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 9 października 2007 r. w sprawie składu oraz oznakowania suplementów diety (Dz. U. z 2018 r. poz. 1951 oraz z 2021 r. poz. 2236) wdraża dyrektywę 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych (Dz. Urz. WE L 183 z 12.07.2002, str. 51, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 29, str. 490). Zgodnie z przepisami tej dyrektywy rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 9 października 2007 r. w sprawie składu oraz oznakowania suplementów diety zawiera jedynie wykaz witamin i składników mineralnych oraz ich formy chemiczne, które mogą być stosowane w produkcji suplementów diety, oraz dodatkowe wymagania dotyczące ich zawartości w suplementach diety. Natomiast kwestie dotyczące obecności w suplementach diety substancji innych niż witaminy i składniki mineralne nie są regulowane przepisami ww. dyrektywy. W związku z tym do suplementów diety są dodawane różne substancje roślinne, które mogą mieć szkodliwy wpływ na zdrowie i życie konsumentów.

Celem projektowanego rozporządzenia jest utrzymanie działań zapewniających zapobieganie i wyrównywanie niedoboru jednego lub więcej składników odżywczych w polskiej populacji.

W związku z tym projekt rozporządzenia określa środki spożywcze, do których są obligatoryjnie dodawane witaminy lub składniki mineralne oraz ich maksymalne poziomy. Zgodnie z projektowanym rozporządzeniem będzie to sól kuchenna oraz tłuszcze, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającym wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającym rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 671, z późn. zm.), z wyłączeniem tłuszczów mlecznych (masło, masło o zawartości trzech czwartych tłuszczu, masło półtłuste, tłuszcz mleczny do smarowania) określonych w lit. A dodatku II do załącznika VII tego rozporządzenia. Obowiązkowe jodowanie soli kuchennej prowadzone jest od 1996 r. i doprowadziło do zwiększonego spożycia jodu na poziomie populacyjnym oraz związanego z tym spadku zachorowań w wyniku niedoboru jodu, co zostało wysoko ocenione przez Międzynarodową Komisję ds. Kontroli Zaburzeń z Niedoboru Jodu oraz inne instytucje międzynarodowe.

Ponadto projektowane rozporządzenie określa w załączniku wykaz substancji innych niż witaminy i składniki mineralne zakazanych w produkcji środków spożywczych z uwagi na konieczność zapewnienia bezpieczeństwa zdrowotnego konsumentów. Wykaz substancji, w odniesieniu do których stwierdzono szkodliwy wpływ na zdrowie, znajduje się w części A załącznika III do rozporządzenia nr 1925/2006. Substancje takie objęte są zakazem dodawania do żywności bądź stosowania w produkcji żywności. Rozporządzenie nr 1925/2006 w art. 11 ust. 2 umożliwia wprowadzenie krajowych przepisów zakazujących stosowania w żywności innych substancji niż witaminy lub składniki mineralne.

Projekt: **TU**

Źródło: RCL